

bliver det umuligt med 25 eller 27 medlemslande at træffe beslutninger her.

Vi er også meget opmærksom på den særlige danske situation, og derfor har vi så foreslået at prøve på at finde en løsning på regeringskonferencen, hvor vi i hvert fald i nogle år endnu kan arbejde videre med enstemmighed. Det har det hollandske formandskab selv foreslået, selv om de flytter det over i søjle 1.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi her ser to forhold. Det ene er det danske problem, og det andet er: Hvad er den fælles europæiske interesse? Og den fælles europæiske interesse er på længere sigt at sikre afgørelser med kvalificeret flertal, og vi mener, at det synspunkt er dækket ind på den måde, som dagsordenen er skruet sammen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lyttede til statsministerens svar til hr. Peter Duetoft. Det var jo sådan, at i Maastricht blev der indbygget en bestemmelse om, at der skal indkaldes til en ny regeringskonference, hvor man så skal lave Maastricht II. Det er det, der foregår i øjeblikket. Det var jo en meget kedelig ting, at der stod den bestemmelse i Maastricht-Traktaten.

Nu forstår jeg det sådan – det vil jeg så gerne have statsministeren til at bekræfte – at den danske regering ikke vil acceptere, at der i Maastricht II-Traktaten bliver indføjet en bestemmelse om, at der skal indkaldes til en ny regeringskonference for at lave en Maastricht III-Traktat eller for at tage nogle yderligere spørgsmål op, f.eks. fjernelse af kommissærer fra de enkelte lande eller ændringer af stemmewægte efter optagelse af to eller tre lande og lignende ting.

Jeg synes, det var en spændende tilkendegivelse, statsministeren kom med.

Så skal jeg blot til sidst meddele, at Enhedslisten vil stemme for Fremskridtspartiets og Dansk Folkepartis dagsordener og imod den af hr. Ove Fich foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige til statsministeren, at jeg efter dagens debat og også af den mundtlige spørgetid har forstået, at jeg ikke får svar på, om vi får en folkeafstemning, og derfor vil jeg ikke spørge om det igen. Vær helt rolig.

Nej, det, jeg vil spørge om, er, om regeringen på nogen måde har haft nogen diskussion om, hvad man gør i perioden efter den eventuelle færdiggørelse af en ny traktat den 16.-17. juni. Er regeringen inde i overvejelser om at indkalde Folketinget ekstraordinært til et møde, hvor man kan diskutere resultatet, og hvor man eventuelt også kan forberede ratifikationsarbejdet, herunder eventuelt en folkeafstemning?

Er man overhovedet inde i sådan nogle overvejelser, eller regner man med at ville afvente starten af det nye folketingsår i oktober?

Når jeg spørger nu, selv om det er på det her sene tidspunkt, så er det, fordi det er sidste gang, at jeg kan regne med at være i mundtlig kontakt med statsministeren fra nu af, og frem til det næste folketingsår starter. Statsministeren har jo ikke for vane at tale med samtlige partier her i Folketinget om de her spørgsmål, og derfor bliver jeg jo nødt til at udnytte min chance her til at spørge statsministeren.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg har desværre ikke fået sagt, hvad vi mener om de motiverede dagsordener. I det af Socialdemokratiet, Venstre, De Konservative, De Radikale og CD fremsatte forslag står jo fem fine pinde om, hvad Folketinget kan konstatere, at der er sket. Det er der jo heller ikke nogen, der kan gøre så frygtelig meget ved. Og den eneste aktivitet er, at Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at der opnås et forhandlingsresultat, hvor det fastholdes og udbygges, og det gælder især på miljøområdet. Det tror jeg alle og enhver kan sige ja til.

Så står der endvidere:

»At holde tæt kontakt med Folketingets parti-er og Folketingets Europaudvalg i perioden frem til Det Europæiske Råds møde den 16.-17. juni 1997.«

Det er der jo ikke mere end godt og vel 14 dage til, og her må mit spørgsmål til statsministeren være:

Mener regeringen og disse partier bag, at det er en fortsættelse af den måde, som regeringen indtil nu har holdt tæt kontakt med partierne på – og det betyder altså, at der er tre partier, der er sat udenfor, og vi er dog stadig væk i Europaudvalget – eller betyder det, at der rent faktisk er nogle partier, der nu som det eneste reelle i den motiverede dagsorden vil meddele, at nu skal regeringen rent faktisk også til at informere resten af udvalget?